

tíðindablaðið söslalurin

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller

Útgevandi:
P/f Söslalurin
Fyrirskastjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kalmur Lindenskov
Uppseting:
P/f Söslalurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

Nógvar tungur í sama heysi

FÓLKAFLOKKURIN er ein av teimum flokkum, har alt tykist at bera til, og har skomm ella moralur ikki er skaptur í.

MILLUM TEY uppskot, sum hesin flokkur hevur lagt fram á lögtingi seinastu tíðina eru tvey, ið eru serliga spennandi og rættligar nógvar sigandi um flokk-in. Fyrra uppskotið er nr. 74/1987 og hitt seinra eitur 4/1988.

FYRRU UPPSKOTIÐ er frá fólkaflakstingmanninum Svend Aage Ellefsen og er soljóðandi: Løgtingið áleggur landsstýrinum at boða Tórshavnar Býráð frá, at loyvi samb. gr. 55 í Lov om luftfart ikki verður givið til nýggjan flogvøll á Glyvursnesi hesumegin 1995.

SEINRA UPPSKOTIÐ er frá Poul Michelsen úr sama flokki. hetta uppskotið er soljóðandi: Eingin størri útbygging av Vága floghavn verður gjørd, fyrr enn henda inngongur í eini samlaðari meting um framtíðarflogvøll í Føroyum. Og í sama uppskotið sigur uppskotsstíllarin, at arbeiðið við at gera undirsjóartunnil til Vágoyinna skal steðgast.

VIÐ ØÐRUM orðum vil Fólkaflokkurin á tingi bæði hava nýggjan flogvøll og ikki — og hann vil somuleiðis hava undirsjóartunnil, men ikki alíkavæl. Eitt er, at fólk í sama flokki

oddagrein

kunnu hava ymiska áskoðan á ymisk mál, men hetta er at halda veljaran fyri tað turra spott.

MEN FÓLKAFLOKKURIN hevur eisini í øðrum málum havt áhugaverdar støður. Á tingi hevur flokkurin mangant ført fram um tann sokallaða yvirupphitaða økonomi. Virksemið er ov stórt og tað eigur at tálmast, verður sagt. Hetta hevur landsstýrið eisini roynt í ávisan mun, men tá hevur sami Fólkaflokkurin aftur havt peikifingurin á lofti og ført fram, at landsstýrið unnur ongum nakað.

SAMSTUNDIS SUM Fólkaflokkurin vil tálma virksemið vil fólkaflaksmáðurin vesturi í Vágum útbyggja flogvøllin har og sigur seg eisini vera fyri undirsjóartunli. Fólkaflakstingmaður í Havn vil hava nýggjan flogvøll á Glyvursnesi og fólkaflaksbýráðsformaðurin í Klaksvík vil ikki bert sláa allar rekordir við óproduktívum iløgum, men vil hava hól úr Klaksvík til Leirvíkar.

VAL VERÐUR skjótt og tá verður spennandi at síggja valskrá Fólkaflaksins — um nøkur verður. Møguliga ger hvør maður sína. Men í øllum førum verður torført hjá veljarunum at gera sær nakrar tankar um hvat Fólkaflokkurin sum flokkur stendur fyri. Har eru so mangar tungur í sama heysi.

tór.

Um tónleik og mál-snobbb í 1988

Aftursvar til skrivning Árna Dahl í Sosialinum 28.7.88

Tað gleddi meg at siggja, at Árne Dahl í ólavskusöslalinum lat við seg koma aftaná ummæli mitt av nýggju plátuni hjá Frændum. Hetta tók eg sum tekin um at tað finst onkur, sum tekur mál og málspurningar í álvara. Bert spell, at hann ikki dugdi at siga mær nakað eg ikki visti frammanundan, og als einki, eg kundi nýta til nakað í framtíðarskriving og málburði.

Min hugsan er, eins og hjá flestu føroyingum, at vit eiga at nýta eitt so gott føroyskt mál sum gjørligt. Men, sum tað eisini er mongum kunnugt, er stórir munur á at skriva barnabækur og so at skriva um — fyri føroyska málið — nýggj fyrbrigdi, so sum t.d. tónleik og onnur spesifikk evnir. Royndir at skriva á góðum »røtføroyskum«, í sambandi við tilik evnir, tykjast mangar, um ikki altíð, at falla fólk tungar, tvørligar og óskiljandi.

Ein av orsökunum er, at tú fyri ein stóran part verður noyddur at sita og finna uppá orð og vendingar, sum mangar tykjast sum litið annað en nheilaspuði.

Sjálur havi eg mangan, m.a. tá eg havi gjørt sendingar til Útvarp Føroya, sitið og skitist við orðabækur og ráðført meg við málken fólk um orð og orðingar, og einki hevur hjálpt. Spurningurin hevur so verið: Skal eg gera sum hini, og lata vera við

at skriva og tosa um slíkt, sum tað føroyska málið ikki tykist vera skapt til, og istaðin skriva um eplavelting ella umseta barnabækur?

Lort heldur! Várhara skapti mál til gagns fyri okkum øll — fyri at vit øll skuldu hava móguleika fyri at frambra okkara hugsan. Tí skal málið brúkast og skipast í samsvor við tann tørv, fólkíð hevur í tí dagliga tjakinum. Tað ber ikki til at sýta fólkíð fyri at nýta fremmand orð, soleingi orðabókin ikki er fullfíggað — skal alt tjak steðga upp, meðan vit biða eftir, at orðasmiðirnir gera seg lidnar?

Heldur ikki skulu orðasmiðirnir rokna við at fólkíð loftar hvørjum neyðareggi ið sær dagsins ljós.

Hetta er hent so mangan, eisini innan tónleik, har tey innvigdu kenna abortar so sum: sligil, skálabumbur, ljómið, ljómborð, ljómfloga, ljóðbándari o.s.f.

I øðrum — mongum øðrum — førum hava orðasmiðirnir verið hepnir, lat meg bara nevna orðið »telda«, sum hevur gjørt mest nýtta orðið fyri »computara«. Eg skal ikki gera meg klókan uppá, hvi summi orð verða betur móttikin enn onnur, men meini bara at orðasmiðirnir eiga at læra av sínum mistøkum, og har meini eg, at innan tónleikaøkið eru nógvar mistøk at læra

av, men tað tykist, sum tey hava lyndi til at endurtaka seg. Serliga tykist hetta at gera seg galdandi við orðum, sum byrja við »ljóm-«, har ikki eitt einasta av teimum smíðaðu orðunum hevur vundið sær sess í talumalimum. Kanska mest hetta av, at okkum ikki dámar orðið »ljómur«. Kanska klingar hetta orðið ov tungliga í nútíðar oyrum? Kanska er tað tí, at føroyskir tónleikarar, áhoyrarar, útvarps- og blaðfólk heldur nýta orðini »orkestur«, »key-board«, »compact-disc«, »mixari«, »plektari« og »bekkari«.

Hetta vóru so nakrar hugleiðingar um mál og málsmið — tað vildi verið áhugavert at hoyrt aðrar meiningar um evnið.

Aftur til Árna Dahl: Eg veit fullvæl, at tað ber til at seta fingurin á mangar staðir í míni skrivning, men eftir at hava verið í orðabókin enn einuferð, dugi eg iki at siggja, hvussu eg betur skuldi havt orðað meg. Tað vildi tí havt mín allarstørsta áhuga — og kanska vildi hetta eisini havt áhuga teirra, ið lesa Sosialin — um Árne Dahl kundi vist mær, hvussu ummæli mitt átti at verið skrivað, fyri ikki at tykjast sum ein leivd frá farnu öld. Lat hetta skiljast sum eina áheitan.

Takk.

Keypmannahavn 8.8.88

Heðin Meitil

Eingin hóttan, — harra Petersen

Tað var eitt löggið bræv, tú skrivaði í Dimmalætting hósdagin til blaðstjóran á Sosialinum, Jan Müller.

At spyrja blaðstjóran um, hvat ein lesari meinar við í sínum brævi, haldi eg vera heilt marghátligt. Tað kann hann av góðum grundum ikki vita, men eg veit, og tað skal eg siga tær.

Tað, eg meini við, at fært tú eitt veruligt svar, verður tað ikki tespiligt, er, at eg saktans kundi útgreinað tinar persónligheitir móti øðrum, tú hevur skrivað um. Ella sagt við øðrum orðum, analyserað innihaldið í greinum tinar. Hetta hevði ikki verið tespiligt hjá fólkíð at

lisið. Tað var hetta, eg meinti við, og har lá als eingin hóttan í. Harafrat er Sosialurin eitt alt ov gott blað til at útgreina tinar lesarabrev í.

At eg ynskti at skriva undir dulnevni er, at skrivaði eg navn undir greinina, fór tú ikki at viðgera evnið, men min persón. Og tað skal tú ikki fáa frægd av.

y

ALT INNAN:

VATN, HITA, VENTILASJÓN, SANITET, TILBOD, SMÆRRI OG STØRRI UMVÆLINGAR.

V.V.S. TEKNIK

v/ HEINA LASSEN, TRADABREKKA 21, 100 TÓRSHAVN TLF. 14958-14624.